

ÎNCHEIERE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Svetlana Novac,

Judecători:

Oleg Sternioală, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Tehnocomplex” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Tehnocomplex” împotriva Direcției Teritoriale Cahul a Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2014, prin care s-a admis apelul declarat de Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Cahul din 27 martie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La 03 mai 2013 SRL „Tehnocomplex” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Teritoriale Cahul a Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor prin care a solicitat anularea hotărîrii nr. 27-15/11-81 din 14 august 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 15 februarie 2011 a încheiat cu Primăria s. Baimaclia, r-nul Cantemir contractul de antrepriză nr. 20 privind executarea lucrărilor de reconstrucție a sistemului de încălzire la Liceul teoretic „M. Eminescu” din s. Baimaclia. Materialele, necesare pentru executarea lucrărilor de reconstrucție a sistemului de încălzire procurate de către Primăria s. Baimaclia în sumă de 112.157,20 lei, au fost păstrate la depozitul arendat de către SRL „Fetnecvin” pe adresa mun. Chișinău, str. M. Manole, 6/2.

La solicitarea Primăriei, SRL „Tehnocomplex” a transportat materialele date de la depozitul amplasat în mun. Chișinău, str. M. Manole, 6/2 la Liceul „M. Eminescu” s. Baimaclia și a executat lucrări de reconstrucție a sistemului de încălzire conform contractului de antrepriză nr. 20 din 15 februarie 2011 în sumă de 98.527 lei.

Cheltuielile de transportare a materialelor au fost incluse în procesele – verbale de recepție în mărime de 10% de la costul materialelor în sumă de 9.346,43 lei conform scrisorii nr. 37-03/10 din 03 martie 2010 și scrisorii informative – normative nr. 757 din 07 aprilie 2010 cu privire la determinarea valorii obiectivelor de construcții și decontări pentru lucrările de antrepriză executate începând cu 01 mai 2010, aprobată de Ministerul Dezvoltării și Construcțiilor.

În perioada 12 – 13 iulie 2013 Direcția Teritorială Cahul a Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor a efectuat control reconvențional la SRL „Tehnocomplex” privind relațiile economico – financiare cu Primăria s. Baimaclia, r-nul Cantemir în perioada 01 ianuarie 2009 – 31 decembrie 2011, întocmind actul de control din 13 iulie 2012.

Urmare a rezultatelor controlului, șeful Direcției Teritoriale Inspectare Financiare Cahul la 14 august 2012 a adoptat hotărârea cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-15/11-81, în care s-a indicat că cheltuielile pentru transportarea materialelor folosite la executarea lucrărilor de reconstrucție a sistemului de încălzire la Liceul teoretic „M. Eminescu” din s. Baimaclia în sumă de 9.346,73 lei nu au fost suportate de către agentul economic și includerea lor în devizul de cheltuieli a fost considerat ca venit ilicit.

Reclamantul consideră că sancțiunile economice au fost aplicate ilegal, deoarece el a suportat aceste cheltuieli de transportare a materialelor, fapt confirmat prin scrisoarea Primăriei s. Baimaclia, contractul nr. 20 din 15 februarie 2012, scrisoare informativă – normativă nr. 757 din 07 aprilie 2010 cu privire la determinarea valorii obiectivelor de construcții și decontări pentru lucrările de antrepriză executate începând cu 01 mai 2010, aprobată de Ministerul Dezvoltării și Construcțiilor, scrisoarea Primăriei s. Baimaclia nr. 37-03/10 din 03 martie 2010.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 27 martie 2014 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tehnocomplex” a fost admisă. S-a anulat hotărârea Direcției Teritoriale Inspectare Financiare Cahul nr. 27-15/11-81 din 14 august 2012 privind sancțiunea financiară de 18.692,86 lei (f.d. 85, 88-89).

La 15 aprilie 2014 Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a înaintat cerere de apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond din 27 martie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 94, 102-105).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2014 s-a admis apelul declarat de către Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor. S-a casat hotărârea Judecătoriei Cahul din 27 martie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea ca neîntemeiată (f.d. 112-125). În argumentarea soluției, instanța de apel a indicat că SRL „Tehnocomplex” a executat lucrările de reparație a sistemului de încălzire la liceul „M. Eminescu” din s. Baimaclia, r-nul Cantemir în anul 2010 în lipsa contractului de antrepriză, iar contractul între părți a fost încheiat pe 15 februarie 2011, în care cheltuieli de transport nu au fost prevăzute (f.d. 5-6). Astfel hotărârea Direcției Teritoriale Cahul a Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor nr. 27-15/11-81 din 14 august 2012 în care s-a indicat că cheltuielile pentru transportarea materialelor folosite la executarea lucrărilor de reconstrucție a sistemului de încălzire la Liceul teoretic „M. Eminescu” din s. Baimaclia în sumă de 9.346,73 lei nu au fost suportate de către agentul economic și includerea lor în devizul de cheltuieli

a fost considerat ca venit ilicit, este întemeiată și emisă în conformitate cu legislația în vigoare.

La 05 septembrie 2014 SRL „Tehnocomplex” a contestat cu recurs decizia instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și de a menține fără modificări hotărârea instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a apreciat probele prezentate și anume costul transportării materialelor conform coeficientului normativ din start a fost inclusă în estimări (smeta) și în costul total al obiectului de reconstrucție a liceului teoretic „M. Eminescu” din s. Baimaclia, r-nul Cantemir în mărime de 10% cu valoarea totală de 9346,43 lei din suma materialelor procurate, estimarea (smeta) a fost apreciată de către Comisia de Licențiere ca câștigătoare. Astfel contractul nr. 20 din 15 februarie 2010 a fost încheiat la suma totală a obiectului conform estimării (smetei). De asemenea, procesele – verbale de primire – predare a lucrărilor de reconstrucție executate, contractul nr. 20 din 15 februarie 2011, facturile fiscale au fost semnate și ștampilate de către Primăria s. Baimaclia în sumă totală de 98.527,56 lei, inclusiv și suma cheltuielilor de transport în mărime de 10% din costul materialelor cu valoare de 9.346,43 lei. Materialele au fost transportate de către SRL „Tehnocomplex” la rugămintea Primăriei s. Baimaclia în baza scrisorii nr. 31.03/10 din 03 martie 2010 anexată la materialele cauzei.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 mai 2014 și a fost expediată părților la 02 iunie 2014 (f.d. 159), iar cererea de recurs a fost depusă la 30 iulie 2014, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de SRL „Tehnocomplex” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că SRL „Tehnocomplex” nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau eronat de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitându-se la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei în special a admisibilității probelor prezentate de părți și participanții la proces.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursul declarat de SRL „Tehnocomplex”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Tehnocomplex” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Cererea de recurs, declarată de către SRL „Tehnocomplex”, se consideră inadmisibilă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Maria Ghervas